

Lesarabrøv**Hava tjóðveldismenn dult skuldina hjá Vágs kommunu fyri Jógvan Krosslá?**

Í 14. September, 27. jan. í ár sigur nývaldi býráðsformaðurin í Vági, Jógvan Krosslá, at hann hevði ta fatan, at skuldin hjá Vágs kommunu bert var tað hála av tí, hon veruliga er.

Eg gevi Jógvan rætt í, at hann átti at havt betri vitan um skuldina hjá Vágs kommunu – so skam fái teir, ið hava dult fyri Jógvan.

Tað ljóðar lægið, at tjóðveldismenn ikki skulu hava vitað um skuldina hjá kommununi, tí teir hava átt býráðsformannin í Vági alt síðan 1974 og til dagin í dag – burtursæð frá teimum 4 árunum, javnaðarmenn ráddu fyri borgum her.

Byrjanin hjá tjóðveldinum tey 2 ári 1975-76 vóru uttan

sambandið, men aðrir vóru við í teirra stað. Longu í 1976 parkeraði tjóðveldið eitt vist stað hjá sambandinum og har liggja teir enn fjálg og væl – parkeringsbótin kemur seinni.

Í Vágstjóðinum var til kommunuvalið seinast kunningjorð øll skuldin hjá Vágs kommunu, so flest allir vágbingar eru væl vitandi um, hvussu stór hon er, bert spell at Jógvan Krosslá ikki hevur lisið tað.

Byráðssamgongan her er aftur nú samansett av sambandinum og tjóðveldinum, so tit hava bert tykkum sjálvum fyri at takka, at skuldin er so stór, sum hon er, og tit hava bert tykkum sjálvum fyri at takka, at ALT er stýrt burtur úr

bygdini, uttan at tit rætta hond frá síðu til at forða fyri, at alt fer. Heldur ikki røkist nakað sum helst fyri, at tit fáa nakað nýtt til bygdina. Andstíðan reisti málið um alt, ið fór úr bygdini, bæði Polarfrøst, Tollstovan, Líkningsráðið osfr., men einki hoyrdist aftur frá býráðnum.

Eisini ætlar tú, Jógvan, at porkeningar, hovbingar og sumbingar skulu koma okkum til hjálpar og gjalda fyri okkara vána stýring við at leggja kommunurnar skattliga saman. Hetta fari eg at ivast í, at teir fara at gera, so sum býráðsleiðslan her í Vági hevur verið og er.

Til seinast fari eg at nerta við tað nýggja undurmedisinu hjá

tær – loysingina – eftir sum D.R. í dag tosaði um »det fær-øske samfund er totalt brudt sammen og bankrot«; og tú skrivar sjálvur um hetta. Eg fari í hesum føri at heita á teg um at byrja við tær sjálvum, um tú meinar nakað við tað, sum tú sigur. Krúp út úr skýmaskoti sambandsins – samankalla til ekkabýráðsfund – nýt medisinu – tak loysing frá sambandinum í Vágs býráð beinanvegin – og kom yvir til okk. um 4 í andstöðuni – antin einsa mallur – ella saman við fleiri – men ikki sjálvur fímti.

Jakup Olsen,
býráðslimur,
Vági

Rúsdrekkasøla landsins – eitt vónbrot

Eg meini, at rúsdrekkasøla átti at verið í hvørjum matvøruhandli. Hetta hevði spart landskassanum hóp av milliónum í leigu fyri tey høli, sum nú skulu leigast at kalla um alt landið, og meira hevði verið eftir – um tað er tað teir vilja – til Blákross, Heilbrigðið og annað fyriryrgandi arbeiði.

Sterkur lögur skuldi ikki kunnað verið keyptur fyri kl. 14 og bert til kl. 17.30, so vinnulívið skuldi verið darvað sum minst.

Rúsdrekkasøla ella postverk, tað er líkað mikið, tí í lagi er við einkarinnflutningi og goymslu, men útsejan kundi verið í handlunum.

Útskeinking og onnur ósmæðin spekulatióin við rúsdrekka skuldi verið steðgað beinanvegin og ølklubbarni stongdir. Tey, ið vildu drukkið, kundu gjørt tað heima og saman við vinnu og kenningum – men ikki hetta óförska við áhugafølum bert við brennivíni á skránni.

Fáa vit ikki klubbarnar stongdar, so skulu teir í øllum førum latast upp fyri almenninum, so kanska fleiri kundu hjálpt til eitt nú at leita eftir burturlivnum, hálvflatum bórnum, sum mangan um nætturnar fara í hesar tramans klubbar at leita eftir teirra skitfullu foreldrum.

Skil í so máta er einki í klubbunum og eingin yvirumsjón sum siga kann neyðardýrunum, nær tað er nóg mikið. Men hvat, tað hevði heldur ikki

verið gott fyri »forrætningina«.

Av tí fjandansskapi, hesi bæli hava havt við sær, haldi eg, at hetta við bórnum er tað ringasta. Men vil eingin, hvørki lógin ella býarmyndugleiki taka sær um reiggj, er tað kanska tí, at hesi smáu kortini onga framtíð eiga í Føroyum.

HBH

Hvat hugsa fakfelagsleiðslurnar í Føroyum?

Vit stiggja dag og dagliga í Føroyum at fakfeløgini blanda seg upp í alt uttan tað tey skulu, og tað er at gera okkurt fyri teirra limir, serliga tey, ið eru blivin arbeiðsleys. Tit leika í um Heygaðrang og nýval og frádráttir hjá pensjonistum, men ikki eitt orð um tey arbeiðsleysu.

Tit hava eins og øll onnur í Føroyum lagt nógvar pengar inn undir tykkum tey góðu árin, tit hava keypt hús og vall-

araheim o.m.a., sett nógvar mill. inn á bók, so at tit eru ríkastu feløg í landinum. Starvsmanafelagið byggir eini hús fyri einar 6-7 mill., meðan hundræðstals limir teirra onki arbeiði hava. Tit finnast at landsins stýri, hvussu hava tit stýrt sjálvi?

Vit hava øll stýrt illa, tí mugu vit øll taka ábyrgdina, og øll skulu niður í lön, tað er ein sjálvfylgja.

Til seinast fari eg at biðja

fakfeløgini í Føroyum lata allar teirra mill. til gagn fyri limir teirra. Keypið nakrar fiskalastir, setið peningin í skip og flakavirki og síðst, men ikki minst, lørvar arbeiðsloysstryggingini pengar, so um tit bara seta renturnar av øllum mill. í arbeiðsloysistryggingina, so hevði tað munað og samstundis komu øllum limunum til góðar. Vit koma ikki uttan um, at illa er statt, serliga hjá teimum, ið skulu liva av tí

fiski, ið kemur upp á land, men tey, ið sita sum leiðarar í Føroya Arbeiðarafelag og Føroya Fiskimannafelag, kunnu ikki vita hvussu lítið hesi fólk hava at liva av, tí tað er langt síðan tey seinast sjálvi hava livað av einari arbeiðsmanna- ella fiskimannaløn.

Ein arbeiðsleysur

Manglifjølín

Onkur skrivaði í Sosialinum nakað síðani. Hann var so fegin, tí hann hevði sæð orðið »mangla« á prenti. Ho, ho, ho, ho! Eitt var at fegnast um. Jú, hann skuldi hava sæð tað hjá Svabo. Hevur Svabo skrivað

tað upp eftir talaðum máli, so má tað vera eftir havnamálinum: tí »fordervaða« havnar-sprokkinum.

Føroyskt er tað so ikki. Tí ikki er tað at finna í kvæðunum. Jú, forbankað, tað hevði ljóð-

að, hevði konan sagt við rísa, tá ið Gongu Rólvur mundi eitt tey á ørmondarhúsi: »Hoyr tú risin, søti mín, nú tekur at »mangla« breyð, á ørmondarhúsi etur hann oss, gistur hann vetursjey«.

Eg mundi biðað »ólukka í fingrabeynin, ið skrivað hava«, tá ið eg las, men eg læt vera fyri frið skyld.

V.

Vanlukkutrygging

Fyri ikki at verða fyri ov stórum fíggjarligum missi, um vanlukkutíburður berst á, er neyðugt at hava tryggingarviðurskiftini í lagi.

Tryggingarsløgini eru:

Vanlukkutrygging av hjálparfólki á sjógv og landi – lægskipað.

Tey, ið hava fólk í arbeiði á sjógv ella landi, hava skyldu til at halda arbeiðsfólkið vanlukkutryggjað.

Eigarar av skipum og bátum yvir 4 tons hava skyldu til at vanlukkutryggja mannaskapið.

Heimatrygging av sjófólki lægskipað.

Tey, ið vinna meir enn 1/5 av ársinnleguni av sjónum, hava persónliga tryggingarskyldu.

Sjálvboðin arbeiðsvanlukkutrygging sjálvkravd.

Arbeiðsvanlukkutrygging fevnir um vanlukkutíburðir, ið henda í persónligum arbeiði hjá tryggjað.

Hartil fevnir henda arbeiðsvanlukkutrygging eisini um vanlukkutíburðir, ið henda beinleiðis á veg til og frá arbeiðsplássi.

Sjálvboðin frítíðarvanlukkutrygging sjálvkravd.

Frítíðarvanlukkutryggingin verður teknað sum uppskoyti til arbeiðsvanlukkutryggingina, so tryggjaði eisini er vanlukkutryggjaður í frítíðini.

Vanlukkutryggingin gevur nærri upplýsingar og leiðbeiningar. Ringið, skrivið ella stækkið inn á gólvíð.

Tað er lívsneyðugt...

Føroya Vanlukkutrygging S/F
Telefon 11466 & 15952
Yviri við Strond 23
Postboks 59 · 110 Tórshavn

Til BLAÐSØLURNAR**SOSIALURIN aftur ÚTSELDUR?**

Boðið so beinanvegin frá á tlf. 11820.

Uttanfyri vanl. arbeiðstíð upplýsir telefonsvararin hvar ringjast skal fyri at fáa fleiri bløð.

Tíðindablaðið **SOSIALURIN**

Lívdin, Dj. í Geilsgøtu 1

Nú er opið soleiðis:
fríggjakvöld og leygarkvöld frá kl. 19.00 til 01.00,
og sunnukvöld frá kl. 19.00 til 23.00.
Frá 1. januar er aldursmarkið 16 ár.

Tíðindi...? – So er tað her!